

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspaniały trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pociechy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest **KONSEKWENCJA**, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia	godziny pracy pedagoga szkolnego
poniedziałek	7.45 – 11.30 12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30
czwartek	7.45 – 14.00
piątek	7.45- 12.30

Informacja dla rodziców!

Akademia Edukacji i Rozwoju Majki Jezowskiej informuje, że:

W każdy poniedziałek prowadzimy bezpłatne zajęcia ruchowo – muzyczne dla dzieci w wieku do 6 r.ż. oraz w wieku 7 – 10 lat. Obecnie ogląda nas około 4 tys dzieci. A chcielibyśmy, aby z zajęć skorzystało jeszcze więcej dzieci.

- **O godz. 10.30 odbywają się warsztaty Baby Dance.** Baby Dance to zabawa muzyką, piosenką i tańcem dla dzieci do 6 r.ż.
- **O godz. 11.30 odbywają się warsztaty Dzieciak sam w domu.** Dzieciak sam w domu to warsztaty ruchowo – muzyczne, w których tanecznie zwiedzamy świat, uczymy się nowych rzeczy i wprawiam w ruch ciała dzieci w wieku 7 – 10 lat.

Prowadzi Joanna Bąk – Instruktor tańca, edukator muzyką i ruchem. Serce Akademii. Współprowadzi Beata Kaczor – trener mentalny, mózg Akademii.

Zajęcia pięknie uzupełniają warsztaty ruchowo – muzyczne dla dzieci przedszkolnych. Jak również stanowią uzupełnienie zajęć muzycznych. Podajemy link do zapisów i do fragmentu zajęć: www.majka.tv

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców
poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 10. 06. 2020 r.

**Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac
(plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy,
wyprawkach) wykonywanych przez dzieci (dotyczy
każdej grupy przedszkolnej).**

DRODZY RODZICE !

**W związku z przygotowywaniem kroniki przedszkolnej, chcemy zamieścić
wybrane zdjęcia Państwa dzieci i ich prac wykonanych podczas zajęć
zdalnych. Jeśli nie wyrażają Państwo zgody na umieszczenie zdjęcia
prosimy o informację na pocztę e-mail do wychowawczynie dziecka do dnia
09.06.2020r.**

Z poważaniem

Wiesława Kosobudzka

10.06.2020r. (środa) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Wakacyjne podróże

Temat: Autobus w barwach wakacji

Cele:

- rozwijanie mowy
- poznanie prawidłowej artykulacji głoski „sz”
- rozwijanie sprawności plastycznych
- rozwijanie sprawności manualnej

1. Zabawa masażyk – „Myjnia samochodowa”. Dorosły i dziecko bawią się w myjnię samochodową. Jedna osoba jest samochodem, wykonuje klęk podparty, a druga wykonuje czynności naśladujące mycie auta.

Czynności:

Dziecko/dorosły na plecach drugiej osoby:

polewanie wodą
skrapianie szamponem
szczotkowanie karoserii
woskowanie
suszenie samochodu
przecieranie szyb i lusterek

gładzi dłonią plecy,
lekką uderza opuszkami palców,
lekką drapie szybkimi ruchami,
lekką ugniata wewnętrzną stroną dłoni,
pociera, na przemian, dłońmi,
wykonuje okrężne ruchy masujące.

Zwracamy dziecku uwagę, aby wszystkie ruchy wykonywało delikatnie.

2. Ćwiczenia logopedyczne usprawniające narządy mowy – język, wargi, zuchwę. Dziecko pracuje z lusterkiem- najlepiej małym. Dorosły demonstruje prawidłowe wykonanie ćwiczeń, powtarzając je kilkakrotnie.

Język wyruszył na wakacje. Wsiadł do samochodu i mocno kręcił kierownicą (dziecko rysuje koła językiem, po górnej i po dolnej wardze). Zaczął padać deszcz, więc włączył wycieraczki (dziecko porusza językiem od jednego do drugiego kącika ust). Kiedy wyszło słońce, wysiadł z samochodu i przesiadł się do balonu, którym poleciał wysoko do góry (dziecko przesuwając język za górne zęby po wałku dziąsłowym). Ponieważ wiał dość silny wiatr, balon raz unosił się wysoko do góry, a raz opadał na ziemię (dziecko porusza językiem, na zmianę, raz do górnych, a raz do dolnych zębów). Język z zaciekawieniem przyglądał się, jak pięknie po niebie płynęły białe chmury (dziecko przesuwając język po podniebieniu, od zębów w stronę gardła). Postanowił wylądować na ziemi i zwiedzić najbliższą okolicę na rowerze (dziecko rysuje językiem koła między zębami a wargami), ale kiedy jechał, często musiał dzwonić dzwonkiem (dziecko mówi: dzyń, dzyń). Z radosnym uśmiechem na twarzy wrócił do swojego domu (dziecko szeroko rozciąga wargi w uśmiechu).

3. Prezentowanie prawidłowej artykulacji głoski „sz”. Dziecko pracuje z małym lusterkiem. Dorosły objaśnia i pokazuje prawidłową artykulację głoski „sz”. Dziecko powtarza za dorosłym głoskę „sz”, kontrolując w lusterku pracę języka, naśladując szum morskich fal.

Głoska „sz” jest głoską przedniojęzykowo-dziąsłową, powstaje przez uniesienie języka za górne zęby, do wałka dziąsłowego, z jednoczesnym zwarciem zębów i wysunięciem zaokrąglonych warg do przodu.

4. Ćwiczenia grafomotoryczne „Fale morskie”. Potrzebne będą duży arkusz papieru, kredki. Dziecko kreśli fale morskie: najpierw w powietrzu (prawą ręką, lewą ręką i obiema rękami), a potem rysuje je na dużym arkuszu papieru. Naśladuje przy tym szum morskich fal na głosce „sz”.
5. Ćwiczenia relaksacyjne „Plaża”. Dowolne nagranie muzyki relaksacyjnej. Dziecko leży na dywanie z zamkniętymi oczami. Dorosły prosi, aby wyobraziło sobie, że leży na plaży, świeci mocne słońce i jest mu bardzo przyjemnie. Słyszy szum morza. Słońce ogrzewa mu nogi, ręce, brzuch, twarz, włosy, ciepły wiatr muska mu twarz, włosy, ręce, nogi, brzuch. Jest spokojne i oddycha spokojnie: wciąga powietrze nosem, wypuszcza ustami. Jest mu bardzo

miło. Dziecko powoli otwiera oczy, porusza lekko rękami, nogami, delikatnie unosi się i powoli siada.

6. WYKONANIE ZADANIA Z WYPRAWKI PLASTYCZNEJ „Autobus w barwach wakacji”, wyprawka karta nr 12, kredki, naklejki.

Dziecko wypycha z karty nacięty obrazek autobusu, z pomocą dorosłego składa autobus tak, aby można było go postawić, wykonuje szosę z ciemnego kawałka materiału/papieru/bibuły tak, aby można było na niej postawić autobus. Dołącza do niego dowolne samochody itp. Zabawa swobodna pojazdami według pomysłu dziecka.

Opracował wychowawca- Marlena Reda

10. 06 (środa) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok: „Niby tacy sami, a jednak inni”

Temat: Zabawy dzieci z różnych stron świata.

Cele:

- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania wiersza,
- wzbogacenie wiadomości na temat tradycyjnego stroju Meksykanów,
- rozwijanie sprawności manualnej.

1. Swobodna rozmowa z dorosłym na temat ulubionych zabaw dziecka.

2. Słuchanie wiersza Agaty Widzowskiej „Dzieci na Ziemi”

*Na kuli ziemskiej bawią się dzieci,
cieplutkie słońko dla nich wciąż świeci,
a księżyc mruga oczkiem na niebie
do wszystkich ludzi, również do ciebie.
Zulu z Afryki chodzi po drzewach,
a Chinka Inka jak ptaszek śpiewa.
Eskimos Bubu gra w piłkę z foką,
na słońcu jeździ Hindus Namoko.
Dzieci się różnią kolorem skóry,*

*jednak są dumne ze swej kultury
i choć w dziwacznych mówią językach,
pragną się bawić, tańczyć i brykać!
Inka i Zulu, Bubu, Namoko –
chcą być kochane, śmiać się szeroko,
jeść smakołyki, dbać o zwierzęta,
a zamiast wojen mieć tylko święta!
Niech wam się spełnią wszystkie marzenia –
tak, robiąc obrót, powiada Ziemia.*

Rozmowa kierowana na podstawie wiersza.

- O jakim święcie była mowa?
- Jakie są dzieci na całym świecie?
- Co to znaczy, że dzieci na całym świecie są takie same?
- Co najbardziej lubią robić dzieci?
- Jakie imiona miały dzieci z wiersza?

Dziecko wypowiada imiona dzieci, dzieląc je rytmicznie (na sylaby).

3. Karta pracy, cz. 2, nr 56, obrazki przedstawiające różnokolorowe poncza.

Dorosły pokazuje dziecku kartę pracy. Pyta, czy pamięta, w co ubrany był Diego z Meksyku. Pokazuje dziecku obrazki przedstawiające różnokolorowe poncza. Dziecko wypowiada się na temat obrazków. Dorosły wyjaśnia znaczenie słowa ponczo.

Ponczo to rodzaj wierzchniego męskiego okrycia wykonanego z prostokątnego kawałka wełnianej lub bawełnianej tkaniny z otworem na głowę pośrodku.

Dorosły zwraca uwagę dziecka na kolory pasków na ponczu. Dziecko, wraz z dorosłym, nazywa wskazywane kolory. Dowiadyuje się, że układ kolorów pasków na ponczu powtarza się.

4. Część plastyczna.

Kolorowe kartki, klej, kartonik z układem kolorowych pasków, dla każdego dziecka kartka w kształcie prostokąta.

Dorosły zachęca dziecko do wykonania własnego poncza.

Dziecko:

- zajmuje miejsca przy stoliku,
- rwie na paski kolorowe kartki, starając się, aby pasek był jak najdłuższy.
- układa paski najpierw zgodnie z rytmem wskazanym przez dorosłego na kartoniku,
- następnie nakleja paski na prostokąt według własnego kodu,
- składa kartkę na pół i wycina pośrodku otwór.

5. Zabawy na świeżym powietrzu.

Zabawa ruchowa z elementem rzutu i celowania

Piłka.

Dziecko trzymając piłkę rzuca ją do dorosłego, klaszcze w dłonie i łapie piłkę, którą odrzuca mu dorosły. Zabawę powtarzamy kilka razy.

6. Wysłuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej „Podwórko”.

Na naszym podwórku
wspaniała zabawa,
jest ławka, huśtawka
i zielona trawa.
Jest piasek, łopatka
i wiele foremek,
są piłki, skakanki,
czerwony rowerek.
Tutaj się bawimy,
zapraszamy gości,
bo wspólna zabawa
to mnóstwo radości.

Rozmowa kierowana na podstawie wiersza.

- Jakie zabawki znajdują się na podwórku?
- Co dostarcza dzieciom wspólna zabawa?

7. Karta pracy, cz. 2, nr 57.

Dziecko:

- słucha rymowanki i imion dzieci.
- łączy obrazki dzieci z obrazkami sprzętów, z których korzystały podczas pobytu na placu

zabaw,
– rysuje po śladach rysunków i mówi, co one przedstawiają.

Martyna Różak

10.06 (Środa) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Niby tacy sami, a jednak inni”

Temat: Zabawy dzieci z różnych stron świata

Cele:

- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania wiersza,
 - wzbogacenie wiadomości na temat tradycyjnego stroju Meksykanów,
- 1.

Słuchanie wiersza Agaty Widzowskiej *Dzieci na Ziemi*.

*Na kuli ziemskiej bawią się dzieci,
cieplutkie słońko dla nich wciąż świeci,
a księżyc mruga oczkiem na niebie
do wszystkich ludzi, również do ciebie.
Zulu z Afryki chodzi po drzewach,
a Chinka Inka jak ptaszek śpiewa.
Eskimos Bubu gra w piłkę z foką,
na słoniu jeździ Hindus Namoko.
Dzieci się różnią kolorem skóry,*

*jednak są dumne ze swej kultury
i choć w dziwacznych mówią językach,
pragną się bawić, tańczyć i brykać!
Inka i Zulu, Bubu, Namoko –
chcą być kochane, śmiać się szeroko,
jeść smakołyki, dbać o zwierzęta,
a zamiast wojen mieć tylko święta!
Niech wam się spełnią wszystkie marzenia –
tak, robiąc obrót, powiada Ziemia.*

2. Rozmowa na temat wiersza:
- O jakim święcie była mowa?
 - Jakie są dzieci na całym świecie?
 - Co to znaczy, że dzieci na całym świecie są takie same?
 - Co najbardziej lubią robić dzieci?
 - Jakie imiona miały dzieci z wiersza?

3. Meksykańskie ponczo – zajęcia plastyczne.

Karta pracy, cz. 2, nr 56, obrazki przedstawiające różnokolorowe poncza. Rodzic pokazuje dziecku kartę pracy. Pokazuje dziecku obrazki przedstawiające różnokolorowe poncza. Dziecko wypowiada się na temat obrazków. Rodzic wyjaśnia znaczenie słowa ponczo.

Ponczo to rodzaj wierzchniego męskiego okrycia wykonanego z prostokątnego kawałka wełnianej lub bawełnianej tkaniny z otworem na głowę pośrodku.

Rodzic zwraca uwagę dziecka na kolory pasków na ponczu. Dziecko wraz z rodzicem, nazywa wskazywane kolory. Dowiaduje się, że układ kolorów pasków na ponczu powtarza się.

4. Część plastyczna.

Kolorowe kartki, klej, kartonik z układem kolorowych pasków, dla dziecka kartka w kształcie prostokąta.

Dziecko:

- rwie na paski kolorowe kartki, starając się, aby pasek był jak najdłuższy,
- układa paski najpierw zgodnie z rytmem wskazanym przez rodzica na kartoniku,
- następnie nakleja paski na prostokąt według własnego pomysłu.

5. Karta pracy, cz. 2, nr 57.

Dziecko:

- słucha rymowanki i imion dzieci.
- łączy obrazki dzieci z obrazkami sprzętów, z których korzystały podczas pobytu na placu zabaw

6. Wysłuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej Podwórko.

Na naszym podwórku wspaniała zabawa,
jest ławka, huśtawka i zielona trawa.
Jest piasek, łopatka i wiele foremek,
są piłki, skakanki, czerwony rowerek.
Tutaj się bawimy, zapraszamy gości,
bo wspólna zabawa to mnóstwo radości.

7. Rozmowa na temat wiersza:

- Jakie zabawki znajdują się na podwórku?
- Co dostarcza dzieciom wspólna zabawa?

Opracowała: Martyna Bogusz

Dzieci 5-letnie w grupie „Zabki”

Blok : „Niby tacy sami, a jednak inni”

Temat: Moje uczucia

Cele:

- rozwijanie mowy,
- rozróżnianie emocji, przyjemnych i nieprzyjemnych, towarzyszących ludziom dorosłym i dzieciom,

1. Zabawa rozwijająca wyobraźnię, zdolności obrazowania tekstu ruchem, wyrażania emocji – Różne opowiadania. Gazety, klocki, aktorzy: mama, dziecko, pluszowy kot, krzeselko i kocyk (zasłona). Rodzic wybiera utwory (według własnego uznania) do przedstawianych dzieciom krótkich opowiadań.

- Dziecko wciela się w postać Tomka, wykonując płynne ruchy, zgodne z nagraniem muzyki. Nasłuchuje. Rodzic gniecie gazetę lub w inny wybrany przez siebie sposób naśladuje dziwne szmery. Chłopiec biegnie do mamy, wskazuje kierunek, z którego dobiegają dźwięki, robi przerażoną minę. Razem z mamą wraca do pokoju. Mama skrada się w kierunku, z którego słychać dziwne dźwięki. Odsłania zasłonę. Tomek podskakuje wesoło, przestaje się bać. Bierze kotka na rękę, pokazuje go mamie. Uśmiecha się i przytula swojego domowego przyjaciela.
- Tomek bawi się w swoim pokoju. Nagle słyszy dziwne szmery. Jest przerażony. Biegnie do mamy. Mamusia postanawia sprawdzić, co to za odgłosy. Trzyma Tomka za rękę i wraca do jego pokoju. Po cichu skradają się w kierunku firanki, zza której nagle wychodzi kot. Ach, to jego sprawka. Tomek bierze go na rękę, przytula, głaszcze i żartobliwie mu grozi. Uśmiecha się do mamy.
- Dzisiaj są urodziny Marty. Marta jest bardzo smutna, ponieważ wszystko jest przygotowane, a goście nie przychodzą. Ciągłe pyta rodziców, która godzina. Siada na fotelu i zaczyna płakać. Nagle słychać dzwonek. Biegnie do drzwi – otwiera je... O!! Ze zdziwienia otwiera buzię. Ile gości. Cała rodzina i dzieci. Wszyscy mają kolorowe balony i prezenty, uśmiechają się. Marta jest szczęśliwa. Radośnie bije jej małe serduszko. Zaprasza gości do środka.
- Tymon bawi się z Arturem klockami. Jest bardzo zadowolony i szczęśliwy. Nagle podbiega do nich Tomek. Nie zwraca uwagi na Tymona. Szeptem coś Arturowi do ucha i po chwili chłopcy odchodzą. Tymon jest bardzo smutny. Zaczyna płakać. Po chwili staje się bardzo zły. Niszczy piękną budowlę z klocków. Kładzie się na dywanie i płacze, uderzając rękami o dywan. Nagle podchodzą do niego Ada i Rafał. Pocieszają go i zapraszają do wspólnej zabawy. Tymon znów się uśmiecha. Jest zadowolony i miły.

2. Wykonanie papierowych pacynek paluszkowych.
Dla dziecka: wyprawka, karta I, nożyczki, klej.
Dzieci wycina pacynki, skleja je. Określa, jakie emocje są przedstawione na buziach Olka i Ady.
3. Rozmowa o emocjach:
Rodzic pyta:
 - Kiedy się złościmy? (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę).
 - Kiedy się smucimy? (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć).
 - Kiedy się boimy? (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyczeć, uciekać, chować się lub walczyć).
 - Kiedy się cieszymy? (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia).
 - Kiedy się wstydzimy? (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym).
 - Kiedy zazdrościmy? (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie).
4. Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk *Moje uczucia*.
Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były,
i tego, że odwiedziny babci już się skończyły. Smutno,
że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,
i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.
Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.
Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę.
W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,
że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija.
Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,
tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.
Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,
po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.
5. Rozmowa na temat tekstu.
 - Co mieszka w sercu?
 - Czy zawsze jest nam wesoło?
 - Czy zdarza się, że coś Cię smuci?
 - Czy zdarza się, że coś Cię złości?

Rodzic przypomina, że uczucia, emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom. Ale należy pamiętać o tym, że po burzy

zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

6. Karta pracy, cz. 4, s. 59.

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

Rysowanie rybek i fal po śladach. Kończenie rysowania rybek według wzoru.

Kolorowanie ich.

Opracowała: Martyna Bogusz

10.06.2020 (środa) Dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Nie jesteśmy sami w kosmosie”.

Temat: Rakieta w przestrzeń

Cele:

- rozwijanie sprawności manualnej,
- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania wiersza,
- rozwijanie umiejętności współpracy.

1. **Zabawa doskonaląca umiejętność swobodnego poruszania się w przestrzeni – Ufoludki na urlopie** <https://www.youtube.com/watch?v=N1QVEO9D4Kw>.

Nagranie piosenki, dla dziecka zielony balon, elementy z folii samoprzylepnej (oczy, usta, nos).

Dzieci otrzymują zielone balony oraz elementy twarzy wycięte z folii samoprzylepnej. Wykonują z nich głowy ufoludków. Do środka można włożyć kilka ziarenek fasoli lub grochu. W rytmie piosenki dzieci wykonują dowolne improwizacje ruchowe z balonami. Rodzic określa położenie balonów w czasie tańca: wysoko, nisko, z boku.

2. *Rakieta* – zajęcia plastyczne. Kolorowanica wodna *Rakieta*.

Wyprawka, karta H, pojemniki z wodą, pędzel dla każdego dziecka.

Dzieci zajmują miejsca przy stolikach, maczają pędzle w wodzie i malują kolorowanice. Podczas pracy Rodzic rozmawia z dziećmi o tym, co właśnie wykonują.

3. Wysłuchanie wiersza Marii Terlikowskiej *Leć, rakieta!*

Czy wy wiecie, że w rakiemie najciekawsza podróż w świecie?

Proszę wsiadać do rakiety, niepotrzebne nam bilety.

Leć, rakieta, szybko leć! Gwiazdkę z nieba chcemy mieć!

Leć, rakieta, zawieź nas do dalekich, do dalekich gwiazd!

Już rakieta w niebo strzela, proszę trzymać się fotela!

To jest jazda, co się zowie, aż się trochę kręci w głowie!

4. Karta pracy, cz. 2, nr 11.

Dzieci:

- kolorują rysunek zgodnie z kolorami kropek,
- opowiadają historyjkę o rakiecie,
- kończą rysować rakiety według wzoru,
- kolorują rysunki

5. Karta pracy, cz. 2, nr 12.

Dzieci:

- odszukują w naklejkach obrazki gwiazd,
- w każdym polu naklejają o jedną gwiazdę więcej niż w poprzednim,
- dotykają kolejno obrazków rakiet i mówią: duża rakietka, mała rakietka,
- odszukują wśród naklejek obrazek brakującej rakietki,
- naklejają go w pustym polu według wzoru (rytmu).

6. Zabawy na świeżym powietrzu

- Spacer – obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

Dla chętnych

Wspólne wykonanie rakietki.

Rolki po papierze toaletowym, ręcznikach papierowych, klej, folia aluminiowa.

Rodzic z dzieckiem konstruuje rakieta z rolek po ręcznikach papierowych. Przygotowują podstawę rakietki z kilku lub kilkunastu sklejonych ze sobą rolek. Następnie dokleją do niej kolejne rolki, tworząc piramidę. Uwaga! Na jej szczycie powinna znajdować się jedna rolka. Ozdabiają rakieta folią aluminiową

Opracowała Agnieszka Bazydło

10.06 (środa) dla 5-latków grupa ZUCHY

Blok: Niby tacy sami, a jednak inni.

Temat: Moje uczucia.

- rozwijanie sprawności manualnej,
- wykorzystanie w pracy surowców wtórnych.
- rozwijanie mowy,
- rozróżnianie emocji, przyjemnych i nieprzyjemnych, towarzyszących ludziom dorosłym i dzieciom,

1. Karty pracy, cz. 4, s. 56–57. Patrzenie na obrazek. Opowiadanie, co się na nim dzieje. Odszukiwanie na dużym obrazku przedmiotów, roślin umieszczonych na dole kart.

2. Wykonanie pracy *Pożegnalny obrazek dla przyjaciela*. Wypowiedzi dzieci na temat: *Kogo nazywamy przyjacielem?*- dba o nas, jest pomocny, opiekuńczy, rozbawia nas, czujemy się przy nim bezpiecznie...

- Zapoznanie ze sposobem wykonania prac (według Igora Buszkowskiego).Potrzebne będą: podstawa pudełka po czekoladkach, brystol, szary papier, kolorowy papier, nożyczki, klej.
- Ramą obrazka jest podstawa pudełka po czekoladkach. W jej wnętrzu dzieci tworzą dowolną kompozycję, np. góry, jezioro, las, łąkę, miasto... Aby kompozycja była wypukła, część papierów potrzebnych do wykonania pracy dzieci mogą pognieść.

3. Karta pracy, cz. 4, s. 58. Opowiadanie o tym, jak Olek i Ada obchodzili Dzień Dziecka. Układanie zdań o każdym obrazku. Pisanie samodzielnie lub przez Rodzica imienia dziecka. Ozdabianie pola z imieniem.

4. Pogadanka na temat uczuć.

Kiedy się złościemy? (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę).

– *Kiedy się smucimy?* (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć).

– *Kiedy się boimy?* (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyczeć, uciekać, chować się lub walczyć).

– *Kiedy się cieszymy?* (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia).

– *Kiedy się wstydzimy?* (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym).

– *Kiedy zazdrościmy?* (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie).

5. Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk *Moje uczucia*.

Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były,

i tego, że odwiedziny babci już się skończyły.

Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,

i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.

Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.

Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę.

*W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,
że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija.*

*Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,
tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.*

*Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,
po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.*

6. Rozmowa na temat tekstu *Moje uczucia*.

- *Co mieszka w sercu?*
- *Czy zawsze jest nam wesoło?*
- *Czy zdarza się, że coś was smuci?*
- *Czy zdarza się, że coś was złości?*

Rodzic, przypomina, że uczucia, emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom. Ale należy pamiętać o tym, że *po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.*

7. Rysowanie na kartkach tego, co cieszy dzieci, i tego, co je smuci.

Potrzebne będą: kartka podzielona na pół – w lewym górnym rogu rysunek chmurki,
a w prawym górnym rogu – słoneczka, kredki.

opracowała : Anna Domańska

10.06 (środa) dla 6-latków (zerówka)

Blok: Święto rodziców.

Temat: Wokół mamy i taty.

Cele:

- rozwijanie słuchu fonematycznego;
- rozwijanie mowy;
- rozwijanie sprawności manualnej.

1. Rozmowa na temat – *Jak dzieci pomagają rodzicom?*

- Czy pomagacie rodzicom w domu? W czym?
- Czy powinniście pomagać rodzicom? Dlaczego?

2. Karta pracy, cz. 4, s. 49, 50, 51, 52,53.

3. Słuchanie wiersza Stanisława Grabowskiego *Nie jesteś sam.*

*Mama biega po pokojach
ze ścierką,
z odkurzaczem,
z froterką.
Tata biega po pokojach
z fajką,
z książką
z pomysłami.*

- Rozmowa na temat wiersza.
- Co robi mama?
- Co robi tata?
- Gdzie jest dziewczynka?
- Dlaczego jest szczęśliwa?

4. Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy.

Dla każdego dziecka: wyprawka, karta 24, klej, nożyczki, kartka z bloku technicznego w jasnym kolorze formatu A4, naklejki.

- Składanie kartki z bloku technicznego na pół, tak aby powstała laurka.
- Wycinanie z karty gotowych elementów.
- Składanie gotowych elementów i naklejanie ich na kartce według instrukcji, tak aby *kwiaty znalazły się w wazonie*.
- Odczytuje z Rodzica lub samodzielnie napis: **Kwiaty dla Mamy i Taty**. Przykleja go na pierwszej stronie laurki.

5. Czytanie zdań. Ilustrowanie ich.

Dla każdego dziecka: zdania, kartki, kredki, klej.

Dzieci losują zdania. Naklejają je na kartki i ilustrują.
Przykładowe zdania:

**W wazonie były trzy tulipany.
To niebieska miska, a w niej maliny.
Ta żabka jest cała zielona.
Piłka jest fioletowa i ma białe kropki
i kreski.**

6. Układanie zdań o rodzicach.

Dla każdego dziecka: kartonowe czerwone serca (ok. 15 cm), mazaki.

Dzieci układają zdania o mamie, tacie lub o obojgu rodzicach. Rodzic zapisuje wybrane zdania na kartonowych czerwonych sercach. Serca posłużą do ozdoby sali przygotowanej na przyjęcie gości.

- Liczenie słów w wybranych zdaniach.
- Serca ze zdaniami.**
Rodzic odczytuje wybrane zdania z serc, a dzieci liczą w nich słowa i podają ich liczbę. Np.:

Mama to mój największy skarb. (5)
Niech tata żyje sto lat! (5)
Życzę mamie i tacie, aby byli zdrowi, szczęśliwi. (8)
Mamo, tato kocham was. (4)

7. Oglądanie i wachanie bukietka konwalii ogrodowych (lub leśnych).

Bukietek konwalii.

Dzieci oglądają konwalie, wachają je.

- Rozmowa na temat konwalii.
- *Jak wygląda roślina?*
- *Ile dzwonek jest na jednej łodyżce?*
- *Gdzie rosną konwalie?*
- *Czy można je zrywać?*

**Konwalia majowa jest rośliną leczniczą i ozdobną, nie jest już rośliną chronioną. Występuje często w lasach niemal całej Polski, ale można ją również hodować. Jej głównym walorem są niewielkie kwiaty o charakterystycznym zapachu i dzwonekowatym kształcie.*

- Zapoznanie ze sposobem wykonania prac.

Dla każdego dziecka: kolorowy kartonik (nie zielony) o wymiarach 15–20 cm, białe i zielone kartki, na których narysowane są koła: na białej osiem kół o wymiarze 3 cm, na zielonej – dwa koła o wymiarach 2 cm, klej, nożyczki.

- Wycinanie kół. Złożenie wszystkich kół na połowę.
- Zagięcie zakładki za zielonym kole, odgięcie jej i odcięcie.
- Przesunięcie warstw koła.
- Sklejanie po dwa białe koła, tak aby powstały dzwoneczki.
- Naklejanie na kartonik liścia (lub 2 liści) konwalii.
- Wycięcie z zielonego papieru prostokąta (łodygi) i naklejenie go tak, aby łodyga wsunięta była w liść.
- Naklejenie na łodygę dzwoneczków kwiatów.

8. Rozmowa na temat słowa *serce*.

Wycięty z czerwonego kartonu kształt ludzkiego serca.

Rodzic pokazuje dzieciom serduszko wycięte z czerwonego kartonu i pyta:

- *Z czym kojarzy się wam ten kształt?*
- *Czym jest serce?*

**Serce jest mięśniem wielkości pięści. Jego szersza część skierowana jest ku górze, węższa ku dołowi. Dzięki sercu w naszym ciele może krążyć krew.*

- *Do czego ludziom potrzebne jest serce?*
- *Czy tylko ludzie mają serca?*
- *Czy znacie jakieś przysłowia o sercu?*

Np.:

Co w sercu to na języku.

Czego oczy nie widzą, tego sercu nie żal.

Serce nie sługa, nie zna co to pany.

9. Słuchanie opowiadania.

Książka (s. 78–81) dla każdego dziecka.

Dzieci słuchają czytanego przez Rodzica opowiadania i oglądają ilustracje w książce.

Na rodzinny festyn do przedszkola Ady przyszło wiele rodzin, między innymi mama i tata Ady oraz Olek. „Święto rodziców” okazało się dobrym pomysłem i okazją do wspólnej zabawy. Całe przedszkole było udekorowane obrazkami namalowanymi przez dzieci oraz kwiatami. W ogródku postawiono dodatkowe ławki, leżaki i miękkie pufy do siedzenia. Dzieci wymyśliły wiele śmiesznych konkurencji, w których brali udział dorośli. Zaczęło się od zagadek, potem były zawody w podrzucaniu piłki głową, co okazało się ulubionym zajęciem niektórych tatusiów. Przedszkolaki zorganizowały pokaz puszczania baniek mydlanych, które wirowały w powietrzu, mieniając się wszystkimi kolorami tęczy. Najwięcej śmiechu wywołała ogromna bańka, która osiadła na nosie jednego z rodziców

– minęło sporo czasu, zanim pękła! Tata Ady i Olka wygrał konkurs w skakaniu na jednej nodze dookoła karuzeli i chociaż w trakcie spadł mu lewy but, nie poddawał się do końca.

– Bravo! – krzyczała Ada.

– Tato! Tato! – dopingował Olek.

Następnie odbył się konkurs drużynowy z udziałem dorosłych i dzieci. Liczyły się zręczność i refleks. Każdy rodzic otrzymał plastikową butelkę, a zadaniem dzieci było jak najszybsze napełnienie jej wodą i zakręcenie. Ach, ile było przy tym radości! Wszyscy się nawzajem pooblewali, jakby to był śmigus-dyngus. Na szczęście pogoda była wspaniała i słońce szybko wysuszyło zmoczone ubrania. Mama Ady i Olka zajęła pierwsze miejsce w konkursie nadmuchiwanie balonów. W ciągu minuty nadmuchała aż trzy i nawet zdążyła je zawiązać na supeł. Nagle rozległo się potężne trrrrach! To jeden z balonów pękł i wystraszył siedzące na dachu gołębie.

– Myślałem, że wystrzebiłaś z armaty! – zażartował tata.

– To dlatego, że kiedyś grałam na trąbce i mam silne płuca – wyjaśniła mama.

Później odbył się konkurs na rodzinne śpiewanie piosenek. Och! Nie każdy potrafi śpiewać. Niektórzy bardzo fałszowali, ale zupełnie się tym nie przejmowali. Przecież wcale nie trzeba być najlepszym we wszystkim. Najważniejsze to umieć się śmiać nawet z samego siebie.

Jednak najwięcej radości wywołały wyścigi z surowym jajkiem trzymanym na łyżce. Dorośli starali się zachować równowagę w czasie biegu, a dzieci piszczały z emocji! Bum! Jajko już leżało na ziemi. Bach! Drugie jajko wylądowało na bucie jednego z ojców.

– Cały trawnik zamienił się w jajecznicę! – zachichotał Olek.

– To są jajka sadzone – stwierdziła Ada.

Zwycięzcy w różnych konkurencjach otrzymali nagrody zrobione przez dzieci: papierowe sowy z przyklejonymi ruchomymi oczami, świeczki ozdobione suszonymi kwiatkami lub muszelkami, kamienie pomalowane jak biedronki i zakładki do książek.

Każdy, kto zgłodniał, mógł się poczęstować pysznym ciastem i owocami, ale najsmaczniejsze okazały się owsiane ciasteczka, które przedszkolaki upiekły razem z paniami kucharkami.

Na zakończenie rodzinnego festynu dzieci przygotowały część artystyczną, a Ada wyrecytowała wierszyk:

*Gdy na Księżyc się wybiorę,
to spakuję do walizki
moją mamę oraz tatę,
bo nie mogę zabrać wszystkich.*

*Z mamą będę liczyć gwiazdy
i rysować złote słońce,
z tatą zrobię prawo jazdy
na talerze latające.*

*Na Księżycu dom postawię
i dla mamy kwiat w ogrodzie,*

*tacie gwiazdną dam golarkę,
by się mógł ogolić co dzień.
Więc, gdy lecieć chcesz w nieznane,
zabierz tatę oraz mamę!*

Ada otrzymała wielkie brawa, a potem rozpoczęła się loteria. W losowaniu nagrody głównej wzięli udział wszyscy zaproszeni goście. Każdy chciał wygrać, ale przecież to niemożliwe, żeby wygrali wszyscy. Dzieci trzymały kciuki i czekały, aż pani dyrektor odczyta zwycięski numer.

– Wygrywa los z numerem 1865!

– Hura! To nasz! – krzyknął uradowany Olek.

– Mamy szczęście! – pisnęła Ada.

Nagrodą główną były bilety do teatru dla całej rodziny. Pozostali uczestnicy wylosowali nagrody pocieszenia w postaci książek.

– Trzeba to uczcić! – zaproponowała mama.

– Tylko nie każcie mi już dzisiaj skakać na jednej nodze! – zaśmiał się tata.

Tego dnia Ada i Olek byli bardzo dumni ze swoich rodziców. Choć są dorośli, mają wspaniałe poczucie humoru i można się z nimi świetnie bawić.

- **Rozmowa na temat opowiadania.**

- *Z jakiej okazji odbywał się festyn w przedszkolu Ady?*

- *Kto z rodziny Ady przybył na festyn?*

- *Jaki konkurs wygrał tata Olka i Ady?*

- *Na czym polegał konkurs drużynowy – dorośli z dziećmi?*

- *W jakim konkursie mama Olka i Ady zajęła pierwsze miejsce?*

- *Jakie inne konkursy odbyły się jeszcze podczas festynu?*

- *Jakie nagrody przygotowały dzieci?*

- *Czym częstowali się goście?*

- *O kim Ada recytowała wiersz?*

- *Czym zakończył się festyn?*

- **Czytanie tekstu w książce.**

Wychowawca
Wysocka Ewelina